

Кюп чешмà – 1. Ст.с. СИ 1,5; 2. Зл.в., СЗ 3,5, чешма на границата на землищата на с. Злати войвода и Старо село. До нея са намерени кюпове

Кюртiо гьолджук – Бл., Ю 1, стар черен пряк път, извеждащ на *Керван-джийския път*, минаващ през мочурлива местност.

Кютюклi тарлà – ГЧ., СЗ 6, някогашна нива сред гора, която е била изкоренена, от тур. *kütük* ‘дънер, пън’.

Кютюклiока – 1. Кам., СЗ; 2. Сред., местности с изсечена гора, от която са останали пънове (*кютюци*).

Кютiок янà – Сред.

Кючук – в местното тълкуване: малък, най-често противоположен на друг топоним (с елемент ‘голям’); първи компонент от изафетна топонимна конструкция.

Кючук адà – 1. Бин., ЮЗ 1, равно, обраб. земя край р. Тунджа (ГХХ); 2. Б.п., С, ливада, обраб. земи, най-често ливади, до заливни площи вж. *ада*.

Кючук ардà – Гр., СЗ 7.

Кючук асàр – Ж.б., ЮИ 2, източната, по-ниска част от *Асарлèка*, със следи от стара крепост.

Кючук дераджик – Нов., СЗ 1, вер. от *daracık* ‘тесничък’.

Кючук дерè₁ – 1. Б., СИ 2, (ГХХ), малък дол, обрасъл с храсти, пасище (ГХХ); 2. Б.п., С6, през село. ДИ: *Малката река*; 3. Бож., СИ, И 0,6, дол; 4. Сред., СЗ 0,5, ляв приток на р. *Ескàна*.

Кючук дерè₂ – стара махала в с. Бяла паланка край *Кючук дерè*.

Кючук джешлү – име на с. *Малко Чочовени* в осм. док. от 1609 г. (Стойков 1959: 430).

Кючук коджамàр – Гр., СЗ 2,5, връх, обрасъл с гора.

Кючук колà котàк – Б.п., СЗ 4,5, връх. ДИ: *Кючук клокатак*.

Кючук мезарлгк – Зап., неуст., от рум. вл., за ниви, 1883, 1884 г., от тур. ‘малките грабища’

Кючук корү – Гр., Ю 1,5, малка гора сред нива (ГХХ).

Кючүкова нива – Бин., С 3, пасище.

Кючүк ордү – Боз., от търг за нива, 1901 г.

Кючүк сиврi – Б.п., СЗ, остър връх, обрасъл с гора, от т. *sivri* ‘остър, островръх’.

Кючүк тарлà – Ст.с., неуст., от рум. вл., за нива.

Кючүк чаирлгк – Сб., ЮИ 1,5, преди – ливади, по-късно обраб. земя.

Кючүк чам кай – Б.п., СЗ 1, скалисто място край естествена борова гора.

Кючүк чардàк – Нов., ЮИ 0,5, терасовидна равнина, метафорично от тур. *çardak* ‘тераса, наблюдателница на полския пазач’.

Кючүшки òрехи – Тв., ЮЗ, нива, в която имало орехови дървета, сега изсечени. По Пр.И *Кючука*.

Кюшàта – Г.Ал., ЮИ 3,5, обработваема земя, намираща се в ъгъла към землището на с. Зимница, от тур. *köşe* ‘ъгъл’.